

UNE PRODUCTION FRENCH à LA CARTE

FRENCH

Listen more to speak better

TO GO

EPISODE 18: HAPPY FAMILY

האם אתם מכירים את הביטוי "הסנדלר הולך יחף"? סנדלרים הם האנשים שמתקנים נעליים (אולי אני צריכה להגיד "היו מתקנים" בזמן IMPARFAIT, כי אני חושבת שהמקצוע כמעט נעלם). בקיצור, כשאנו אומרים שלסנדלר אין נעליים טובות לרגליו (בצרפתית), זה אומר שאדם טוב מאוד בתחום המקצועי שלו או מציע שירות מעולה ללקוחותיו, אבל כשזה מגיע לחייו האישיים, או לעצמו, זה אסון. הסנדלר הולך יחף.

Vous connaissez l'expression "les cordonniers sont toujours les plus mal chaussés"? Les cordonniers, ce sont les personnes qui réparent des chaussures (je devrais peut-être dire "réparaient" à l'imparfait, parce que je crois que c'est un métier qui a presque disparu). Bref, quand on dit qu'un cordonnier n'a pas de bonnes chaussures à son pied, cela veut dire qu'une personne est très bonne dans un domaine professionnel ou offre un excellent service à ses clients mais quand il s'agit de sa vie personnelle, ou de sa propre personne, c'est la catastrophe. Les cordonniers sont toujours les plus mal chaussés.

ולמה אני מדברת אתכם על הביטוי הזה? ובכן, כי

Et pourquoi est-ce que je vous parle de

קרולין היא רופאה. היא אפילו יותר מזה: היא רופאת ילדים. וזה עתה נולד לה תינוק. כן, היא ילדה לפני כשלושה שבועות. כיף, נכון?

אז... אנו נוטים להאמין שרופאה, ועוד יותר רופאת ילדים, תדע כיצד לשמור על קור רוח - המשמעות היא להישאר רגועה, שלווה - ולא להיבהל (להשתגע) עם כל צריחה, בכי או אדמומיות. ובכן, אני מבטיחה לכם: לא! זה לא נכון. אפילו רופאת ילדים מאבדת את כל ההגיון שלה ואת כל הידע הרפואי שלה בכל הנוגע לתינוק שלה. (ההגיון הוא היכולת לקיים שיפוט רגוע).

כמובן שהלכתי לבקר את קרולין במחלקת היולדות - זה המקום בו יולדות בבית חולים. וגיליתי שהיא עייפה במיוחד. יש לומר שהלידה הייתה ארוכה, קשה - אני אדלג על הפרטים (זה אומר שאני מדלגת על החלק הזה, לא מספרת לכם על החלק הזה). למרות שזה היה יכול להיות מצחיק כי סטפן "נפל בתפוחים", זה אומר שהוא התעלף, הוא איבד הכרה בזמן הלידה ... אספר לכם את זה בהזדמנות אחרת.

אז לקרולין התעייפה מהלידה. והיא גם החליטה להניק, כלומר היא נותנת חלב משלה לתינוק ולא מBIBERON (הבקבוק הקטן בו שמים חלב לתינוק). אבל לתינוק שלה יש תיאבון, הייתי אומרת. היא תמיד רעבה!

כפי שאמרתי, בבית החולים, קרולין היתה עייפה מאוד, אך גם שמחה מאוד ומתרגשת. היא הביטה בתינוקה לידה במבט מעורב של אהבה וגאווה. אני גם נתקלתי בסטפן, כשיצאתי מבית החולים, והוא היה באמת בעננים. גם הוא היה מאושר, היה אפשר לראות את זה, אבל גם די מבולבל מהגעונו לעולם של התינוק הזה (גם אם בינינו היו לו תשעה חודשים להתכונן לרעיון). כשאני אומרת שהוא היה מבולבל, זה אומר שהוא היה מוטרד, שחל שינוי גדול בחייו. הוא רץ בין ההכנות האחרונות לקראת FAIRE של האמא והתינוק הביתה,

cette expression ? Et bien parce que Caroline est médecin. Elle est même plus que cela : elle est pédiatre (c'est un médecin pour les enfants). Et elle vient d'avoir un bébé. Oui, elle a accouché il y a trois semaines à peu près. C'est chouette, hein ?

Alors, on aurait tendance à croire qu'un médecin, et encore plus une pédiatre, saura garder son sang-froid - ça veut dire rester calme, serein - et ne pas s'affoler (devenir fou) à chaque cri, pleur, ou rougeur. Et bien, je vous rassure : NON ! Ce n'est pas le cas. Même une pédiatre perd tout son bon sens et toutes ses connaissances en médecine dès qu'il s'agit de SON bébé. (Le bon sens, c'est la capacité d'avoir un jugement calme).

Je suis bien sûr allée voir Caroline à la maternité - c'est l'endroit où on accouche, où on donne naissance à un bébé, dans un hôpital. Et je l'avais trouvée surtout très fatiguée. Il faut dire que l'accouchement avait été long, difficile - je vous passe les détails (ça veut dire que je saute cette partie, que je ne vous raconte pas cette partie). Bien que ça pourrait être amusant parce que Stéphane est tombé dans les pommes pendant l'accouchement, ça veut dire qu'il s'est évanoui, il a perdu connaissance... Je vous raconterai peut-être ça à une autre occasion. Donc Caroline était fatiguée de l'accouchement. Et elle a aussi décidé d'allaiter, cela veut dire qu'elle donne son propre lait à son bébé et pas dans un biberon (la petite bouteille dans laquelle on met le lait des bébés). Or son bébé a... bon appétit, dirais-je. Il a tout le temps faim !

Comme je le disais, à l'hôpital, Caroline était très fatiguée, mais aussi très heureuse, et émue. Elle regardait son bébé à côté d'elle avec un mélange d'amour et de fierté. J'ai aussi croisé Stéphane, quand je sortais de l'hôpital, et alors lui, il avait vraiment la tête dans les nuages. Lui aussi était très heureux, ça se voyait, mais aussi tout chamboulé par l'arrivée de ce bébé (même si, entre nous, il avait quand même eu neuf mois pour se préparer à l'idée). Quand je dis qu'il était chamboulé, ça veut dire qu'il était bouleversé, qu'un grand

PART (זה כמו הזמנה ששולחם למשפחה ולחברים כדי להודיע על הולדת תינוק), הבקשות של קרולין, המחותרים שנחתו בליון... בקיצור, אמרתי לעצמי שהוא קצת המום. אבל זה היה לפני שראינו אותם שוב בבית, כמה ימים לאחר מכן.

למעשה, הלכתי לראות את קרולין וסטפן ארבעה או חמישה ימים לאחר שחזרו ממחלקת היולדות. הלכתי עם בתי מלאני, שכולה התרגשה לראות את התינוק (ולהציע בייביסיטר - אבל בשביל זה אמרתי לה לחכות עוד קצת). ולמעשה, נפלנו לא טוב. זה אומר שהגענו בזמן שלא היה מתאים, לא בזמן הנכון. חמותה של קרולין, אמו של סטפן, התגוררה אצלם יומיים. היא ישנה רע מכון שהתינוק התעורר בצרחות כל שעתיים. אז היא הייתה עייפה וקצת על הקצה (להיות על הקצה הוא ביטוי לומר שאתה עצבני). בדיוק כמו קרולין כמובן. במהלך הדקות הספורות שנשארנו במקום הבנתי שחמותה גם נוטה לתת לקרולין הרבה עצות ולהשוות את תינוקה לסטפן כשהיה תינוק (NOURRISSON מילה נוספת לתינוק). יותר מדי עצות לדעת. קרולין עמדה לשלוח אותה. לעזאזל (לשלוח מישהו לטייל - ENVOYER PROMENER QUELQU'UN אומר ליעץ לו ללכת לפארק לטיול, אלא לעזוב לתמיד). סטפן ניסה לרצות את כולם, להרגיע את קרולין ולרכך את אמו (TEMPERER), זה אומר למתן, להרגיע).

מלאני ואני השארנו את המתנה שהבאנו על שולחן הסלון ואמרנו שנחזור בהזדמנות אחרת.

לא חכיתי הרבה זמן להזדמנות האחרות. למעשה, זה פשוט קרה כשחזרתי מהחופשה שלי בבורדו - זוכרים את שלושת הימים שביליתי עם סלין?

changement était arrivé dans sa vie. Il courait entre les derniers préparatifs pour le retour de la maman et du bébé à la maison, les faire-part (c'est comme une invitation qu'on envoie à la famille et aux amis pour annoncer la naissance d'un bébé), les demandes de Caroline, la belle-famille qui avait débarqué à Lyon... Bref, je me suis dit qu'il était un peu dépassé. Mais ça, c'était avant de les revoir chez eux, quelques jours plus tard.

En fait, je suis allée chez Caroline et Stéphane quatre ou cinq jours après son retour de la maternité. J'y suis allée avec Mélanie, ma fille, qui était toute excitée à l'idée de voir le bébé (et de proposer ses services en tant que babysitter - mais pour ça, je lui ai dit d'attendre encore un peu). Et en fait, on est mal tombées. Ça veut dire qu'on est arrivées à un moment qui n'était pas opportun, pas au bon moment. La belle-mère de Caroline, donc la mère de Stéphane, dormait depuis deux jours chez eux. Elle dormait mal puisque le bébé se réveillait en hurlant toutes les deux heures. Donc elle était fatiguée et un peu sur les nerfs (être sur les nerfs, c'est une expression pour dire qu'on est énervé). Tout comme Caroline évidemment. Et pendant les quelques minutes à peine où on est restées chez eux, j'ai cru comprendre que la belle-mère avait aussi tendance à donner beaucoup de conseils à Caroline et à comparer son bébé à Stéphane quand il était nourrisson (un autre mot pour bébé). Beaucoup trop de conseils, à mon avis. Caroline était sur le point de l'envoyer se promener. (envoyer quelqu'un se promener ne veut pas lui conseiller d'aller au parc faire une promenade, mais plutôt de partir pour de bon). Stéphane essayait de faire plaisir à tout le monde, de rassurer Caroline et de tempérer sa mère (tempérer, ça veut dire calmer).

Mélanie et moi, on a laissé sur la table du salon le cadeau qu'on avait apporté et on a dit qu'on repasserait à une autre occasion.

Et cette occasion ne s'est pas fait attendre - ça veut dire que je n'ai pas attendu très longtemps. En fait, c'est arrivé juste à mon retour de vacances à Bordeaux - vous vous souvenez, les trois jours que j'ai passés

בכל מקרה, קיבלתי שיחה... זאת אומרת, ברגע שראיתי את שמו של האדם המתקשר אלי בפלאפון, הבנתי שיש בעיה.

בינתיים, זאת אומרת בין הביקור שלי ושל מלאני לשיחת הטלפון המפורסמת הזו (COUP DE FIL) הוא שיחת טלפון, כתבתי הרבה הודעות לקרולין, כדי לתמוך בה, להציע לה עזרה, לשאול אותה אם היא צריכה משהו, רק לשמוע ממנה. והיא תמיד הייתה עונה לי, לפעמים כמה שעות לאחר מכן (אבל זה מובן - עם תינוק בן שבועיים, חיים מחוץ לזמן, כלומר לא בזמנים רגילים של אנשים ללא תינוק). אז היא הייתה עונה לי, לפעמים בקושי כמה מילים, לפעמים קצת יותר, לפעמים היא הקליטה הודעות כי לא היה לה כוח לכתוב. לא ממש דיברנו בטלפון. פחדתי להתקשר ולהעיר אותה. ואז קרולין נראתה כאילו היא בסדר. עייפה, כן, קצת עצבנית, כן, מאושרת, כן.

אז, יום אחרי שחזרתי מבורדו, סטפן התקשר אלי. חשבתי שיש בעיה כי סטפן אף פעם לא מתקשר אלי. אני מסתדרת איתו טוב מאוד, אבל למעשה, זאת קרולין החברה שלי אז גם כשהם מזמינים אותנו, היא זו שמתקשרת. בכל מקרה, הוא אמר לי שניים או שלושה דברים, אבל בעיקר הוא שאל אותי, "את יכולה לבוא לעזור לנו?"

הגעתי לבית שלהם כעבור שעה וברגע שעברתי את הדלת הבנתי שהם מוצפים. הדירה הייתה הפוכה (זה ביטוי למבולגן מאוד, כאילו עבר הוריקן). הסלון היה מלא בחבילות שנפתחו למחצה, בבגדים. לא ניקו את המטבח הרבה זמן. במקרה היו שתי עגבניות, חסה ישנה, שלושה יוגורטים וחתיכת גבינה יבשה. על שולחן המטבח היו קופסאות פיצות, קופסאות אטריות סיניות ועוד אוכל לטייק אוואי. אני אפילו לא מספרת לך כם על חדר השינה וחדר האמבטיה.

avec Céline ?

Bref, j'ai reçu un appel... Enfin, dès que j'ai vu sur mon portable le nom de la personne qui m'appelait, j'ai compris qu'il y avait un problème.

Entre temps, c'est-à-dire depuis mon passage avec Mélanie et ce fameux coup de fil (un coup de fil, c'est un appel téléphonique), j'avais écrit pas mal de messages à Caroline, pour la soutenir, lui proposer mon aide, lui demander si elle avait besoin de quelque chose, prendre des nouvelles tout simplement. Et elle me répondait toujours, parfois quelques heures après seulement (mais c'est tout à fait compréhensible - avec un bébé de deux semaines, on vit en décalé, c'est-à-dire pas aux heures normales des gens sans bébé). Donc elle me répondait, parfois avec à peine quelques mots, parfois un peu plus longuement, parfois elle enregistrerait des messages parce qu'elle n'avait pas la force d'écrire. On ne s'est pas à proprement parlé au téléphone. Moi, j'avais peur de téléphoner et de la réveiller. Et puis Caroline avait l'air d'aller bien. Fatiguée, oui, énervée un peu, oui, heureuse, oui.

Et donc, le lendemain de mon retour de Bordeaux, Stéphane m'a appelée. Je me suis dit qu'il y avait un problème parce que Stéphane ne m'appelle jamais. Je m'entends très bien avec lui, mais en fait, c'est Caroline ma copine donc même quand ILS nous invitent, c'est elle qui appelle. Bref, il m'a raconté deux trois trucs, mais il m'a surtout demandé : "Tu peux venir nous aider ?"

Je suis arrivée chez eux une heure après et dès que j'ai passé la porte, j'ai compris qu'ils étaient débordés. L'appartement était sans dessus dessous (c'est une expression pour dire très en désordre, comme si un ouragan était passé par là). Le salon était plein de paquets à moitié ouverts, de vêtements. La cuisine n'avait pas été nettoyée depuis un bon bout de temps. Dans le frigo, il y avait deux tomates, une vieille laitue, trois yaourts et un morceau de fromage tout sec. Sur la table de la cuisine, il y avait des cartons de pizzas, des boîtes de nouilles chinoises et autres plats à emporter. Je ne vous parle même pas de la chambre et de la salle de bains.

קרולין בכתה כי לתינוק שלה היה טוסיק אדום בפעם השלישית. וחבל הטבור היה כולו שחור. סטפן בהה בי במבט שכאילו אומר: "הצילי אותנו, בבקשה".

בקיצור, לקחתי את המושכות. התינוק ישן. שלחתי את קרולין למקלחת, וכמה שיותר ארוכה. שלחתי את סטפן לעשות קניות, עם רשימת מוצרים טריים, ירקות, פירות, בשר, דגים... וחבילת חיתולים של מותג אחר (כי ידעתי שטוסיק אדום נובע לעתים קרובות מרגישות לחיתולים). התקשרתי למלאני שתבוא לעזור לי לסדר את הדירה, והתקשרתי למנקה שלי לבקש ממנה להגיע פעם בשבוע לסטפן וקרולין במשך חודש. הכנתי שתי קישים, גראטן פסטה, רטטוי וקארי עוף, אותם הקפאתי במנות אישיות. ובעוד מלאני עשתה את הציפורניים של קרולין (לעשות את הציפורניים זה אומר לעשות מניקור, לשים לק), הראיתי לה מאמר שאמר שחבל הטבור הופך לשחור ממש לפני שהוא נופל. ושהכל די נורמלי. נכון, דוקטור?

היא הביטה בי וחייכה. היא אמרה לי, "בסדר, צחקי עליי!", ואמרת, "אני? בחיים לא!". אבל רגע לפני שעזבתי, השארתי לה ספר ישן ששכב בבית שלי כבר כמה שנים: "אני מגדלת את הילד שלי, מאת לורנס פרנוד - התנ"ך לאמהות צרפתיות צעירות.

Caroline pleurait parce que son bébé avait les fesses rouges pour la troisième fois. Et le cordon ombilical était tout noir. Stéphane me fixait avec un regard qui semblait dire : "Sauve-nous, je t'en prie".

Bref, j'ai pris les commandes. Le bébé dormait. J'ai envoyé Caroline prendre une douche, et la plus longue possible. J'ai envoyé Stéphane faire des courses, avec une liste de produits frais, de légumes, de fruits, de viande, de poisson... et un paquet de couches d'une autre marque (parce que je savais que les fesses rouges, c'était aussi souvent à cause des couches). J'ai appelé Mélanie qui est venue m'aider à ranger l'appartement, et j'ai appelé ma femme de ménage pour lui demander de venir chez Stéphane et Caroline une fois par semaine pendant un mois. J'ai préparé deux quiches, un gratin de pâtes, une ratatouille et du poulet au curry que j'ai congelés en portions individuelles. Et pendant que Mélanie faisait les ongles de Caroline (faire les ongles, ça veut dire faire la manucure, mettre du vernis à ongles), je lui ai montré un article qui disait que le cordon ombilical devenait tout noir juste avant de tomber. Et que tout ça était tout à fait normal. N'est-ce pas, docteur ?

Elle m'a regardée et elle a souri. Elle m'a dit : "C'est ça, moque-toi de moi !", et j'ai répondu : "Moi, jamais de la vie". Mais juste avant de partir, je lui ai laissé un vieux bouquin qui traînait chez moi depuis quelques années déjà : J'élève mon enfant, de Laurence Pernoud - la bible des jeunes mamans françaises.

הפרק הזה קצת שונה מהאחרים. אין חלק לדקדוק או אוצר מילים. הפעם, זה עליכם ליצור את החלק הזה. איך? ובכן, פשוט על ידי כתיבת משפטים בנושא בהערות. אתם יכולים לדבר על הילדים שלכם, אם יש לכם, על הלידה, או אם הפרק הזה גרם לכם לצחוק.

או, לרציניים מכם, תוכלו לקחת אוצר מילים או ביטוי שלמדתם בפרק זה ולהשתמש בו במשפט.

Cet épisode est un peu différent des autres. Pas de partie grammaire ou de vocabulaire. Cette fois-ci, c'est à vous de créer cette partie. Comment ? Et bien tout simplement en écrivant dans les commentaires une phrase sur le sujet. Vous pouvez parler de vos enfants, si vous en avez, de votre accouchement, ou dire si cet épisode vous a fait rire.

Ou bien, pour les plus sérieux d'entre vous, vous pouvez reprendre du vocabulaire ou une expression que vous avez appris dans cet épisode et l'utiliser dans une phrase.

אם רבים מכם משתתפים, אבחר את ההערות הטובות ביותר ואשתמש בהן בפרק עתידי.

Si vous êtes nombreux à participer, je choisirai les meilleurs commentaires et je les utiliserai dans un prochain épisode.

אז מה אתם אומרים? כתבו את הערותכם בPODBEAN או בדף הפייסבוק או האינסטגרם FRENCH A LA CARTE! אני מתה לראות את זה!

Alors, qu'est-ce que vous en dites ? Ecrivez vos commentaires sur Podbean ou la page Facebook ou Instagram de French à la carte ! J'attends de voir ça avec impatience !

אה ... ודרך אגב, הודעה קטנה לפני סיום. התינוקת של קרולין וסטפן היא ילדה, והם קראו לה אורלי!

Ah... et au fait, une petite remarque avant de finir. Le bébé de Caroline et Stéphane, c'est une fille, et ils l'ont appelée Aurélie !

Crédits : Les podcasts French to Go sont une production French à la carte - Delphine Woda - frenchcarte@gmail.com

Creative Commons Attribution - NonCommercial - NoDerivatives 4.0 International License